Albert Soler Bufí

Albert Soler (Girona, 1963) és periodista del Diari de Girona, on publica articles d'opinió des del 2002. Abans havia treballat al diari El Punt, al Nou Diari i a La Vanguardia, si bé aquest darrer el considera més un exemple de relacions públiques que de periodisme. Els períodes entre una i altra publicació els ha dedicat a llaurar-se un bagatge en totes les professions que li interessen, a saber: reponedor de ultramarinos a l'Hipercor, feina que va abandonar al cap d'un dia; lloguer de cotxes per a una empresa multinacional; únic treballador d'un xiringuito situat en una platja nudista; ajudant de camioner; venedor de tiquets de creuers marítims; tarotista telefònic; línia eròtica telefònica. L'any 2016, l'editorial El Llop ferotge publica un recull dels seus millors articles escrits entre 2008 i 2012 amb el títol La Família Joad a Disneylàndia. Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/zf4

1. Faig aquesta feina perquè...

És més descansada que baixar a la mina. A més a més, no suporto la gent que pren els ciutadans per idiotes (malgrat molts ho siguin, efectivament), així que amb els meus escrits intento desfogar-me, riure-me'n d'ells, ridiculitzar-los i faltar-los al respecte. Si per postres obro els ulls a algun lector, millor que millor. Però no és imprescindible, en faig prou havent-m'ho passat bé.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

M'agradaria que fos "històrica" o "extraordinària". Però toco de peus a terra, així que "irreverent".

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

Les nenes de les Carmelites a la biblioteca de La Caixa a la plaça Poeta Marquina de Girona. No recordo si també hi havia llibres, suposo que sí, si es deia biblioteca. Però jo hi anava només per les nenes de faldilla blava plisada, i que ningú em prengui per pedòfil, jo també era jovenet.

4. Penso que les biblioteques són...

Plenes de llibres. I són també llocs d'evasió. Com diu Pérez de Andújar, "La literatura d'evasió és simplement literatura d'evasió. Però la gran literatura, què és sinó literatura de gran evasió?"

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Las uvas de la ira (sic, el vaig llegir en castellà), de John Steinbeck. Mig novel·la, mig reportatge periodístic sobre la gran depressió als EUA, hauria de ser lectura obligada a tots els instituts, perquè desgraciadament no ha perdut gens la seva vigència: des de robatoris de coure dels fils de telègrafs per sobreviure fins a campaments d'immigrants assaltats pels nadius i la policia, explotació laboral, xenofòbia... Fins i tot comença amb el desnonament d'una família de casa seva per part del banc! Magistralment escrit, si a algú no se li posa la pell de gallina en llegir-lo, té un greu problema: està mort. A banda, té el final més dramàtic i terrorífic que mai he llegit en cap llibre. No crec que llegeixi mai res semblant.

6. Llegir és recomanable per...

Per disfrutar. Jo llegeixo simplement per disfrutar. És clar que sense voler aprens coses, fins i tot millores l'escriptura. Però jo sóc molt simple, llegeixo només per disfrutar. Si aporta alguna cosa més, millor, però no m'importa.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

Tens alguna fòbia en qüestió de lectura? I hauria respost: els clàssics. No puc amb ells, cosa que em val moltes bronques per part de la gent saberuda. Però jo no transigeixo, només llegeixo llibres publicats a partir del segle XX.

Data de l'entrevista: 2016-07-11